

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolores Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sanchis, Teresa Seseras i Pep Colllellidemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marta Lasalas

UN SISTEMA SANITARI ENTRE L'ELIT EUROPEA

David Elvira

Economista

Agenda Salut 2020 en un estat social català

Silenci

Antonio Muñoz és un senyor nascut a Valladolid, llicenciat en ciències físiques, que va arribar a Barcelona amb 36 anys. La seva feina durant tres dècades ha estat ensenyar matemàtiques a l'IES Barri Besòs. La seva afició, estudiar la història de Catalunya dels segles XVII i XVIII. Així se'ns explica en el seu darrer llibre, *L'11 de Setembre poble a poble (1713-1714)*, on es recull de manera sistematitzada els moviments de tropes catalanes pel territori durant aquells mesos. Segons Albert Sánchez Pinyol, l'autor ha passat tantes hores als arxius estudiant plecs i documents que pot reconèixer els personatges del 1714 per la signatura, la lletra que feien i les expressions que utilitzen.

Muñoz ens dibuixa el primer gran conflicte internacional de la història i la seva "enorme" repercussió mediàtica –"una munió de periodistes europeus s'instal·la a Madrid i a Catalunya"–.

Tant de bo Pablo Iglesias o Felipe González llegissin el llibre del senyor Muñoz de Valladolid

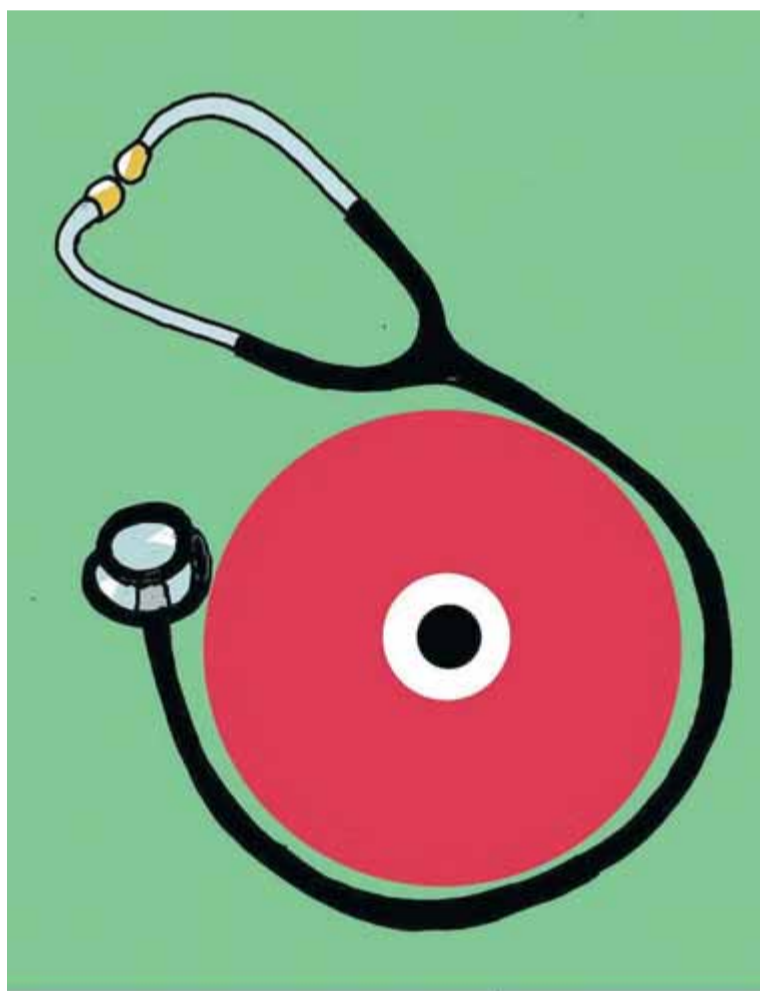
Ressegueix les tropes poble a poble, dia a dia. No només a Barcelona. Amb els catalans convençuts fins a la darrera hora, malgrat la solitud, que la victòria és possible. I, al final, la derrota. La brutal repressió arreu. La mort del general Moragues, un càstig exemplar, arrossegat viu pels carrers lligat a la cua d'un cavall, sense que se sentís cap aldarull ni murmuri, segons el periodista de la gasetta de París. "Encara avui impressiona pensar en el silenci estremidor amb què la gent va contemplar l'arrossegament de Moragues", confessa Muñoz.

No es pot dir que l'autor no s'hi impliqui. Assegura que el 1714 els catalans "no teníem res a perdre". "Si després de 300 anys encara no han aconseguit esborrar el nostre anhel, és perquè sota les ruïnes de la nostra història es troba l'esperança d'aconseguir la nostra llibertat, que més tard o més d'hora arribarà", conclou.

Tant de bo Pablo Iglesias o Felipe González llegissin el llibre del senyor Muñoz de Valladolid.

Aquest setembre estem cridats a votar en unes eleccions excepcionals que poden obrir un procés constituent a Catalunya. Per molts, el nou estat que podem dibuixar en un futur no llunyà és indestruïble d'un model social i de benestar molt arrelat al país. El nostre sistema sanitari té uns estàndards de qualitat assistencial i uns resultats en salut que ens posarien entre l'elit europea; per bé que s'ha aconseguit amb l'esforç majúscul dels professionals sanitaris (en termes de salaris i càrrega de treball). En els darrers anys, però, també ha tingut una erosió claríssima en l'accés de la ciutadania als serveis (listes d'espera) i una aturada de les inversions i l'activitat assistencial en general que haurà de reprendre's immediatament per no hipotecar la salut de la nostra població en el proper quinquenni. Avui el sistema sanitari és una estructura d'estat prou consolidada, i per aquesta raó no pot ser ni minimitzada, ni oblidada com a prioritat de la construcció nacional del país. És l'ampli consens del sector el que ens defineix l'agenda fins al 2020 (Salut 2020) en política sanitària, sortint del focus partidista després de les properes eleccions i que ha de ser la columna principal de la construcció del nou estat social català. Cinc serien les prioritats d'agenda que caldria implantar:

PRIMER: CONSOLIDAR UN SISTEMA Nacional de Salut (que reverteixi el Reial Decret Llei 16/2012), d'accés universal i finançat a través d'impostos, que garanteixi la igualtat de drets a l'accés dels serveis sanitaris; equitatiu en termes territorial, de gènere, edat i condició socioeconòmica. Un sistema que integri adequadament l'atenció urgent, primària, especialitzada, terciària, sociosanitària i de salut mental; i que tingui el fo-

CARME PERIS

La vertebració territorial dels serveis públics a les persones va més enllà de les inversions en infraestructures i serveis

ment de la recerca biomèdica com una de les prioritats de la R+D+i del país.

SEGON: UN SISTEMA QUE GESTIONI adequadament les prestacions sanitàries i socials, que acceleri el procés d'integració dels serveis socials i sanitaris, amb especial focus en les polítiques de salut pública, atenció primària i comunitària i en les polítiques de promoció de l'autonomia personal.

TERCER: PROMOURE UN SISTEMA SANITARI i social econòmicament eficient i suficient. Que garanteixi una homologació de la des-

pesa per càpita similar a la de països amb sistemes sanitaris i riquesa similars a Catalunya. La suficiència hauria d'assegurar-se a través d'una planificació de recursos plurianual (horitzó 2020) i la creació de mecanismes de blindatge en forma fons de contingència finalistes davant potencials emergències socials com les viscudes en els darrers anys. L'eficiència del sistema ha d'estar garantida pel reforçament de l'Agència de Qualitat del Sistema Nacional de Salut (evolució de l'actual Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries).

QUART: EN L'HORIZÓ 2020, EL SISTEMA sanitari i social català ha de ser excel·lent en la seva transparència. L'adaptació de les directives europees per a la contractació de serveis públics ha de permetre millorar la capacitat de gestió fent compatible la singularitat del sector dels serveis públics a les persones i l'extrema pulcritud en la transparència en l'ús dels recursos públics.

CINQUÈ: NECESSITEM QUE EL SISTEMA estigui territorialment ben articulad, amb un accés als serveis sanitaris i socials equitatiu i racional. La vertebració territorial dels serveis públics a les persones va més enllà de les in-

versions en infraestructures i serveis; un sistema de benestar territorialment ben articulad ha de garantir una governança mixta entre el govern nacional, local, entitats proveïdores de serveis, pacients i ciutadania en general. La participació, lluny de posicions cosmètiques assembleàries, ha de garantir l'escolta activa dels poders públics i el seu retiment de comptes.

EL 27-S S'OBRE LA PORTA AL SOMNI d'una nova Catalunya social amb un sistema de serveis de salut i socials integrador i equilibrat, transparent, honest i sostenible.